

REQUIEM

NU ÄR EN DAG FRAMLIDEN

Text | Alf Hambe
Musik | Hans Kennemark

Varför ett requiem?

Jo, för att hon sa så. Damen som kom fram och spände ögonen i mig efter ett framförande av mässan I välsignan och fröjd:

”Jag har en vision om att du och Alf skall göra ett requiem med mer liv än död i.” Och så fick det bli. Även om det tog lite tid så var det hela egentligen inte alls konstigt. Frågorna fanns redan i mig: Varför pratar vi inte om döden? Varför smusslar vi hela tiden undan hanteringen av döden? Gör vår oförmåga att prata om döden oss oförmögna att ens tänka på den? Om det är så, förlorar vi då också förmågan att tänka på livet – och kärleken!

Frågorna om vår existens kan få oss att känna oss oändligt ensamma eller oändligt älskade eller kanske något däremellan.

I *Nu är en dag framliden* får vi följa livet – baklänges. Från sorgen via en gammal persons rop i kyriet till ett barn som föds in i livet. Ett barn som i mammas mage har de bästa förutsättningar för liv – ovetande om vad som finns utanför – föds plötsligt in i det vi kallar för livet. Från mörker till ljus! Vad föds vi in i nästa gång?

En av mässans satser handlar om barnen och Mästaren. Grundattityden hos ett barn är dess tro på kärleken. Ett litet barn tänker aldrig på att det skall behöva förtjäna föräldrarnas kärlek eftersom kärleken bara finns där. Barnet lever i den självklara kärleken. Sorgen i vår värld kommer kanske av att människan inte längre tror att hon är älskad?

Det finns ett ständigt behov av ett litterärt och musikaliskt språk för dessa frågor och begrepp. Tonspråket hämtar här sin form från låten och visan: För mig självklara redskap. Låten har i tradition använts till alla livets högtider. Orden är Alf Hambes. Alfs texter har förmågan att bryta igenom och beröra på flera nivåer samtidigt.

Låt detta bli redskap att användas när som helst – både ljusa och mörka årstider – eller när vi firar mässan *Nu är en dag framliden*.

Hans Kennemark

3. Jag sluter mina ögon nu och tror jag kommit fram.
Med dyningen jag vaggas i min moders innanhav.
Jag kunde stannat här men ganska undersam
drar strömmen med en sällsam styrka bortom en grav.
Se, livet kommer nära nu där som jag ser mig an.
4. Så har jag alltid undrat var jag manne kom ifrån
och vart jag manne är på väg med timmarna som flyr.
Men ofta har det känts en visshet att en gång
jag ser ett ljus som leder mig dit morgonen gryr.
Se, livet kommer nära nu när som jag ser mig om.

Copyright © 2007 Verbum Förlag AB, Stockholm
Verbum Förlag AB | Box 22543 | 104 22 Stockholm
www.verbum.se

Närmare nånstans / Nu är en dag framliden

Kör

1. Närmare nånstans långt från allt, allt som fanns.
Undrar så, varthän? Ja, ängslas över vad som väntar sen.
Kanske min dröm om en strand som jag har anat ibland.
Ja, fast den kanhända är svår att nå dithän jag längtar ändå.
2. Inte somna än. Drömmen min väntar sen.
Dit vill väl jag gå fram dit som jag alltid längtat så
Kanske min dröm om en strand som jag har anat ibland.
Ja, fast den kanhända är svår att nå dithän jag längtar ändå.

*Välsignelsen

Kanhända är jag framme nu – Libera me

Kör

1. Kanhända är jag framme nu där varifrån jag kom.
Det är nånting i mjuka dyningen så välbekant.
Så nära vid min strand fast ändå långt ifrån
men inte alls bak horisontens skymda bortre kant.
Se, livet kommer nära nu när som jag ser mig om.
2. Det lyser bortom minnena. Ur mörkret kommer ljus.
Jag vandrar längs med stigarna alltmed en älskad vän.
Vi ängslas över mångt ur skogens dunkla sus.
Men ljuset finns ändå där bortom dit vi vandrar hän.
Se, livet kommer nära nu när som jag ser ett ljus.

Ack döden haver hädanryckt

Efter Hedvig Vikstrand, Runö

Textbearb. FM Franzén

Solo

1. Ack döden haver hädanryckt min vän ifrån min sida
av sorg till jorden nedertryckt, vad tröst kan jag förbida?
Gud, uppehåll mig: jag är svag; Fräls mig från tvivlets fara
och lär mig värda ditt behag, som jag ej kan förklara.
O Gud, min tro bevara.
2. Tung blir den väg och mörk den kväll.
Jag nu skall ensam vandra, men snart i samma fridens tjäll
vi vila hos varandra.
Föräldrar syskon, barn gå bort, och make skiljs från maka:
Att vi ett liv, så tomt och kort, dess hellre må försaka.
Och själens väl bevaka.

Guds omsorg evigt varar.

Nu är en dag framliden

Koral efter Katarina Utas, Gammalsvenskby

Solo

Nu är en dag framliden,
och natt tillstundar visst.
Från oss är solen skriden,
bliv när oss, Jesu Krist.
Förlän en stadig tro
och städse oss bevara,
att vi må utan fara
gå till vår nattero.

Så fjärran från stranden – Requiem

Kör

1. När jag står här och skådar från stranden hän mot vågornas gång känns det som om ifrån fjärranlanden kom en hälsning, en sång, en andning, en viskning, en vind. Vid horisonten en öppen grind. Så fjärran från stranden de kära går att äntligt sin vila få. Så långt ifrån älskande vänner ni svinner i fjärran hän. från oss som står kvar här på stranden i sorgen och saknaden.
2. Så må färden ifrån jordelivet gå mot vila och frid med det löfte som blivit oss givet bortom oro och strid: Om hamnen i evigheten som ingen känner – men anar den – så fjärran från stranden där vi nu står långt borta från dit ni går. Så långt ifrån älskande vänner ni svinner i fjärran hän från oss som står kvar här på stranden i sorgen och saknaden.

Bön

2. Sitter de så i kvällen sen samman de två med främlingen som välsignar deras bröd och nu – så känns Han igen! Skådar så sin Mästare som lever i evigheters evighet sen Uppståndelsen.

Och så vandrar vi med Mästaren och undret som vi kan se fast Han själv svann till Himlen känner vi Honom lätt igen. När Han ser oss så varmt i ögonen och in i själens vrår och tillsammans till Hans kvällsvard nu vi stilla går.

Kommunionen

Tackbön

Nu är en dag framliden – Sv Ps 187

Text: Okänd sv förf./Svedberg
Musik: Fransk vismelodi

Nu är en dag fram - li - den, och natt till-stun-dar visst. Från
oss är so - len skri - den, blev när oss, Je - su Krist. För -
län en sta - dig tro och städ - se oss be - va - ra, att
vi må u - tan fa - ra gå till vår nat - te - ro.

Herrens bön

Vår Fader, du som är i himlen.
Låt ditt namn bli helgat.
Låt ditt rike komma.
Låt din vilja ske på jorden så som i himlen.
Ge oss i dag det bröd vi behöver.
Och förlåt oss våra skulder,
liksom vi har förlåtit dem som står i skuld till oss.
Och utsätt oss inte för prövning,
utan rädda oss från det onda.
Ditt är riket, din är makten och äran,
i evighet. Amen.

Brödsbrytelsen

P Brödet som vi bryter är en delaktighet av Kristi kropp.

F Så är vi, fastän många, en enda kropp,
ty alla får vi del av ett och samma bröd.

*Herrens frid

P Herrens frid vare med er.

Vandring med Mästaren – Agnus Dei

Gånglåt efter J.H. Andersson, Seglora

Kör

I. Se hur de går där vägen fram sorgsna en kväll så vemodsam.
– Var finns Mästaren som dog från oss och bara försvann?
Några ska hört från änglarna att han inte alls är död men lever
men vad är sant?

Men då vandrar plötsligt Mästaren vid sidan av de två
så förblindade i sin sorg att Han inte känns igen.
Men han ser dem så varmt i ögonen och in i själens vrår
att tillsammans till sin kvällsvard nu de stilla går.

Aftonpsalm

1. Så still - nar al - la sin - nen när al - la vå - ra
2. Be - fri - ad i - från ban - den skall sjä - len el - ler
3. Ack, lo - vad va - re Her - ran! Som blå - nad långt i
4. Nu kom - mer sy - ner, min - nen fast al - la mi - na

min - nen i Glöm - ström fly - ter ut. Min
an - den mot fjär - ran - lan - den nå. Men
fjär - ran ett sfä - riskt Pa - ra - dis. Där
sin - nen blev bor - ta och för - svann. Ack,

själ, säg skall du va - ka? Säg, skall du nå - got sak - na
om det då sig hän - der den stan - nar upp och vän - der
bort - om stjär - ne - vå - gor så skönt, trots al - la plå - gor.
Her - re, ge till - ba - ka mitt livs för - dröm - da va - ka.

det jor - de - liv som svann till slut?
sig om i läng - tan, vad sker då?
Ack, Her - ren Gud ske lov och pris!
Då blir min sköns - ta sa - ga sann.

Begrundan – Kyrie

Kör

1. Nog kan man väl begrunda det underliga i att finnas till.
Ty fast man någorlunda vet det goda man vill
så famlar man i livet som Vilse Per utan att rätt förstå
det råd som blev en givet: Vilken väg man ska gå.
Herre Gud, jag vet mig ingen råd. Jag ber Dig nu:
– Se till en vilsen vallareman allena med sin undran!
2. Den väg som man skall vandra genom vår sköna värld är alltför svår.
Vi klandrar lätt varandra av och till där vi går.
Och svår är ensamstigen längst in i själens alla dunkla vrår
när man så övergiven grubbel-snubblande går.
Herre Gud, jag vet mig ingen råd. Jag ber dig nu.
– Se till en vilsen vallareman allena med sin undran!

Beredelsen

- F Barmhärtige Gud
du som i Kristus öppnar vägen till dig
och utplånar världens alla synder,
jag ber dig:
Rena mig, så blir jag ren,
hela mig, så blir jag hel,
drag mig till dig, så får mitt hjärta ro

Förlåtelsen

Tackbön

- F Gud vår Fader, tack för att vägen till dig alltid är öppen
genom Jesus Kristus.
Hjälp oss att leva i din förlåtelse.
Stärk vår tro, öka vårt hopp och uppliva vår kärlek. Amen.

Kör

Så månede vi begrunda från morgon och till kväll
vad vi har fått med livets gåva.
Att vad den än må rymma av illa eller väl
vår Skapare vi prisa och lova.
Och om vi än vandrar i mörko land så finns ett ledande ljus,
en utsträckt hand som för oss från stigar svåra.
Så månede vi begrunda med tacksamhet
och glädje att tillsammans få vara
med allt det underbara i hela skapelsen
en liten tid förr'n vi måste fara.
Och om vi än vandrar i mörko land så finns ett ledande ljus,
en utsträckt hand.
Ja, om vi än vandrar i mörko land så finns ett ledande ljus,
en utsträckt hand
som för oss från stigar svåra, som för oss från stigar svåra.

Nattvardsbön

- P ... stort är trons mysterium.
- F Din död förkunnar vi, Herre,
din uppståndelse bekänner vi
till dess du kommer åter i härlighet.

*Lovsägelse – Sursum corda

Musik: Hans Kennemark

P Upp-lyft e - ra hjär - tan. *F* Vi lyf - ter dem till
Her - ren. *P* Låt oss tac - ka Her - ren vår
Gud. *F* Han en - sam är värd vårt lov.

© 2007 Verbum Förlag AB, Stockholm

*Prefation

Läses under Sanctus.

*Om vi än vandrar i mörko land – Sanctus

Se, li - vet kom - mer nä - ra nu. Se, li - vet
kom - mer nä - ra nu.

© 2007 Verbum Förlag AB, Stockholm

(Församlingen sitter ner.)

Sent häromdagen – Psalm

1. Sent här - om - da - gen på min vand - ring un - der him - me -
2. Sent här - om - da - gen på min vand - ring var - i - från jag
3. Sent här - om - da - gen på min vand - ring e - mot skym - ning -
len. Se, so - len sjönk mot väs - ter hän. Jag gick min stig mot
kom då såg mitt liv mig mot när som jag stil - la såg mig
en kom där lik - som ett bud till vand - rar'n i - från him - me -
den. Så un - der - lig en skug - ga lu - tad strax in - för min
om. Bland skug - gor - na och dag - ning - ar - na, skratt och ve - mods -
len: - Du vand - rings - man där på din stig, du är ej fram - me
syn men i det - sam - ma hö - jes den e - mot him - len.
glans där lys - te mig mitt liv e - mot sentom kväl - len.
än. Jag är dig när, så gläds dig nu åt da - gen.
Ja, om än djup mot skym - ning - en så lyf - te den mig
Ty all - ting fanns så nä - ra i den stil - la af - to -
Ja, gå din stig, du vand - rings - man, så får du vi - la
hän. Se, än fanns all - ting kvar åt mig av da - gen.
nen. Se, än fanns all - ting kvar åt mig av da - gen.
sen. Se, än finns all - ting kvar åt dig av da - gen.

© 2007 Verbum Förlag AB, Stockholm

*Evangelium Mark 10:13–15

Barnen och Mästaren

Kör

Från himmelen solen sken vänligt över mänskodal.
Och bland folk runt i ring ser man en.
Alla lyssnar till hans tal.
Närmast ändå tätt inpå alla barnen lyckats nå
ända fram till en man undersam.
Vem är han som talar så?
Alla är stilla där i lyssnan utom förstås en liten en
jollrande pilt. Kan ingen tysta'n? Hör ni! Han stör ju Mästaren!

Närmast ändå tätt inpå alla barnen lyckats nå
ända fram till en man undersam.
Vem är det som talar så?
Kan ingen få fason på barnen? Tänk, har dom inte några hem?
Säg till föräldrarna att ta dem. Detta är ingen plats för dem.
Men så tar Mästaren helt stilla barnen i sin famn
där han välsignar dem.
– Låt barnen få höra om Fader vår. Alla är vi hans barn.

Till Himmelen kommer den som vet om han är ett barn.
för se, litar på Far gör vart barn självklart trygg i kärleken.
Ingenting alls i hela världen skrämmer ett barn i tryggad famn.
Kärleken finns där, om än färden leder långt bort mot fjärran hamn.
Till Himmelen kommer den som förstår han är ett barn.
För se, litar på Far gör vart barn självklart trygg i kärleken.

Predikan

I rymden finns det svarta hål – Lux aeterna

Kör

1. I Rymden finns det svarta hål. Det har jag läst i tidningen.
Och även om vår längtans mål är evighetens ljus, så tål
den tänkas på, den nyheten.
Kanske leder dessa svarta källarhål i Rymdens hus
fram till allt vi ej kan fatta. Genom svartrymd, fram mot ljus.
Ja, ut ur ödslig svartrymd, hem till ljus.
2. Och solar finns så kolossala att de tröttnar av sin tyngd.
Se, stjärnkollaps i himlasalar! Kosmiskt stoft som flyr och dalar.
Virvelsug i svindelrymd.
Virveln för allt tyngre ljus till rymdens brunn och bottendjup.
Genom krympta stjärnors ljus små rännilar osynligt ljus
gör svarta hål mot ljusa svindelstup.
3. Se, vetenskapen har bevis så underbara, skrämmande.
Ja, världen synes givetvis ej så förståelig precis,
båd' spännande och främmande.
Men ändå så blir min undran mest varthän min undran bär.
Bortom världens dån och dundran finns ett svar på frågan här?
Säg, bortom rum och tid nu, vem jag är?
4. Ja, utom, bortom? Idel frågor. Inom – hitom. Kanske svar –
Dock hitom Kosmos ultravågor inom, här, bak lust och plågor
innerst i min själ jag har
som en örtagård, ett rum där allt blir stilla, himlen klar.
Där oron viker, tyst och stum. Där i min själs Elysium
en gång min undrans oro får ett svar.